

POLNÍ ZVĚŘ

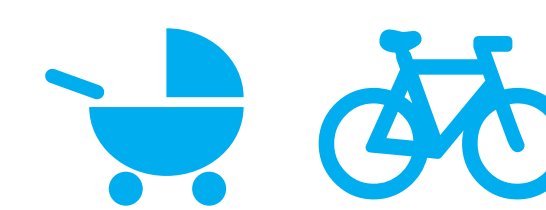
Toto místo je nazýváno „NA PŘÍČNÉ“

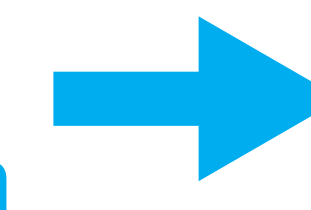
Vydejte se cestou na naučnou stezku „Bludovská stráž“.

Koukněte se do dalekohledů.

Pokračujte na
STANOVIŠTĚ 4 - 240 m

Zajíc polní [1]

(*Lepus europaeus*) je hojný druh zajíce žijící na velkém území Evropy, na severu zasahuje až do Skandinávie a Skotska. Obývá i západní Asii. Jako nepůvodní druh se dnes však vyskytuje např. i na území Jižní Ameriky nebo v Austrálii. Jeho přirozeným biotopem jsou otevřené krajiny, především pole, louky, okraje lesů aj., kde je díky svému hnědému zbarvení velmi dobře zamaskován. Zajíc polní dorůstá 50 - 70 cm a dosahuje hmotnosti mezi 2,5 - 6,5 kg. Je velmi zdatným běžcem, běhá běžně 40 km/h a v nebezpečí až 74 km/h a dobře kličkuje. Protože má přední nohy oproti zadním krátké, je rychlejší při běhu do kopce, než dolů. Má dlouhé uši, na koncích tmavé.

Srnc obecný [2]

(*Capreolus capreolus*) je hojně rozšířený sudokopytník z čeledi jeleňovití. Obývá prakticky celou Evropu, ve velkém počtu chybí pouze na severu Skandinávie, zasahuje také až k pobřeží Kaspického moře a na území Malé Asie. Srnc obecný je relativně malým zástupcem své čeledi. Dosahuje hmotnosti mezi 15–20 kg a v kohoutku měří 65–75 cm. Ocas je velmi krátký (2–3 cm) a sotva viditelný. Přes léto má jeho srst až mírně rezavo-červený odstín, s koncem roku však narůstá nová zimní srst a její zbarvení ztlačně tmavne (srnčí zvěř přebarvuje). Samci mají relativně krátké parůžky, které mohou u jedinců v dobrých podmínkách dorůst až do délky 25 cm. Každým rokem, v rozmezí od října do listopadu, samci své parůžky shazují a na jaře příštího roku jim narůstají nové, které jsou zpočátku pokryté jakousi sametovou vrstvou, která se nazývá lýčí a vyživuje parůžek při vývoji a růstu. Po dokončení vývoje parůžku srnc vytlouká – zbavuje parůžek odumřelého lýčí otíráním o slabé kmínky stromů nebo keřů. Srnc své parůžky shazuje v listopadu a prosinci.

Správné řešení: 1B, 2C, 3D, 4E, 5A

Orientační body a délka zvířecí stezky: 1,9 km

Zámeček

O Rozárce

Na Příčné

Dolečky

Stanoviště 5

Stanoviště 6

V Žedovni

O Hájenke

Na Baloně

Bažant obecný [3]

(*Phasianus colchicus*) je pták z řádu hrabavých. Jeho původním areálem výskytu je Asie, ale byl uměle rozšířen člověkem, protože se stal oblíbeným lovným ptákem. Běžně se tak vyskytuje v lesích a na polích Evropy, kde se naturalizoval. Chová se také v bažantnicích. Populační trend v Česku je stabilní. Bažant obecný si staví hnízdo na zemi, v dírách a houštinách. Jeho potravu tvoří hmyz, semena a bobule.

Koroptev polní [4]

(*Perdix perdix*) je malý hrabavý pták z čeledi bažantovití. Poměrně hojně se vyskytuje na velkém území Evropy a v západní a střední Asii. Později byla jako lovný pták uměle vysazena na Novém Zélandu, kde je s největší pravděpodobností již vyhynulá a v Severní Americe, kde se i v současné době vyskytuje v dostatečně hojném množství. Délka těla: 29-35 cm, rozpětí křídel: 52-57 cm, hmotnost: 350-450 g. Koroptev polní je o něco větší než holub domácí. Má silné tělo, krátký ocas, zakulacená křídla a krátký šedý zobák.

Divoké prase [5]

(*Sus scrofa*) je velký sudokopytník z čeledi prasatovití. Jeho domovinou je velká část Evropy a Asie, ale člověkem byl zavlečen i na jiné světové kontinenty. Jedná se o typického všežravce, který k životu preferuje staré lesní porosty. Prase divoké bylo vždy významnou lovnou zvěří, díky čemuž se velmi často objevuje ve folkloru. Je také předkem prasete domácího, které se chová pro maso a tuk. Prase divoké je velký sudokopytník. Dospělí samci dorůstají délky 120 - 180 cm a v kohoutku měří 55 - 100 cm. Jejich hmotnost je značně různorodá a v jednotlivých oblastech se viditelně liší, v průměru však činí 50 - 90 kg.

